

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

F U N D A C I Ó
PROPEDAGÒGIC

RECUILL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIMARTS 6 D'ABRIL DE 2010

DIARI DE GIRONA	Educació té a punt el decret que declara autoritat pública el director de centre
EL PUNT	Nous deures per als directors d'escola i institut
EL PERIODICO	Els alumnes de primària s'examinaran d'anglès per primera vegada al maig
AVUI	Adolescència pactada
EL PUNT	«El nou calendari ha d'incloure una oferta d'atenció alternativa als nens»
EL PAIS	"Los docentes son empleados del Estado, no misioneros"
3-24.CAT	L'autisme es quintuplica en 10 anys a Catalunya
3-24.CAT	La Generalitat deixarà de subvencionar les escoles taller a partir del juny
EL PAIS	El futuro de las Humanidades
EL PERIODICO	Els mestres britànics podran recórrer a la força en situacions problemàtiques

DIARI DE GIRONA. 05.04.10

EDUCACIÓ TÉ A PUNT EL DECRET QUE DECLARA AUTORITAT PÚBLICA EL DIRECTOR DE CENTRE

El Departament vol que la regulació de les direccions es pugui aplicar el curs 2010-2011

El Departament d'Ernest Maragall manté la velocitat de creuer en el desenvolupament de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC) i, després del nou calendari escolar i d'avançar en el decret d'autonomia dels centres, ja té a punt el decret que regularà la direcció de les escoles i els instituts públics. Un altre tema que genera rebuig entre els representants sindicals del professorat i present en la vaga del 17 de març, la cinquena contra l'actual Conselleria d'Educació.

La poca participació en aquesta protesta sembla haver donat ales al Departament, que acaba d'aconseguir el vistiplau del Consell Escolar de Catalunya per al seu projecte sobre l'autonomia dels centres i espera que ben aviat passi el mateix amb la nova regulació de les direccions. En tots dos casos caldrà que el Govern aprovi els decrets per fer-los efectius, cosa que Educació ha planificat per a l'inici del curs 2010-2011.

A l'esborrany del document, el Departament d'Educació assenyala quatre principis bàsics en el futur Decret de la Direcció dels centres educatius públics: en primer lloc, l'enfortiment de la direcció com a requisit per garantir l'autonomia dels centres; centrar l'atenció dels càrrecs directius en la millora dels resultats educatius dels alumnes; atorgar-los responsabilitats que fins ara estan restringides a l'administració educativa, i, finalment, posar èmfasi en el lideratge pedagògic.

Un dels canvis més rellevants que afectaran les noves direccions dels centres és que se les considerarà una autoritat pública, de manera que els seus informes tindran presumpció de veracitat i les seves actuacions d'ajustar-se a la norma. La consideració d'autoritat pública també li permetrà requerir la col·laboració d'altres autoritats de l'administració pública, demanar informació dels diferents sectors de la comunitat educativa del centre i resoldre sancions per faltes lleus del personal funcionari i laboral, tant docent com d'administració.

Un dels principals motius de queixa sindical és la part del decret que equipara el director amb un cap de personal. Com a tal, l'esborrany del Departament d'Educació li atribueix les funcions de designar els òrgans unipersonals de direcció i de coordinació; donar responsabilitats específiques i proposar l'assignació de complements retributius; proposar les plantilles docents i la creació de llocs a proveir, tant per concurs general com específic, en funció de

les necessitats del projecte educatiu; proposar la incoació d'expedients no disciplinaris; seleccionar personal interí per cobrir substitucions temporals; intervenir en els procediments de provisió, per concurs específic i de provisió especial, o fomentar la participació del professorat en activitats de formació permanent, entre d'altres.

Gestor de l'escola o l'institut

L'atribució de tasques gestores és un altre punt que ha motivat suspicàcies entre els actuals directors, els quals recorden que estan preparats per desenvolupar feines pedagògiques i no de gestió. Pel que fa a l'elecció dels directors, el decret determina que es farà mitjançant un concurs de mèrits i una comissió de selecció.

Ustec-STEs veu un pas "30 anys enrere"

Ustec-STEs considera que aquest esborrany de decret per regular la Direcció dels centres de titularitat pública suposen un pas "30 anys enrere". El sindicat rebutja les propostes incloses en aquest decret perquè, en primer lloc, interpreta com "un greu error deixar en mans d'una sola persona les decisions més importants d'una tasca col·lectiva com la de l'educació". Per aquest motiu, Ustec-STEs defensa els coneixements del professorat perquè "és el que està diàriament a peu d'aula amb l'alumnat" i, per tant, argumenten que és qui "coneix millor les necessitats, les mancances i les possibles solucions" per als estudiants. En la seva opinió, les direccions han de representar la comunitat educativa davant l'administració i no al revés. Entre altres qüestions, també critiquen que el decret obri la porta a mantenir 16 anys en el càrrec un mateix director.

[inici](#)

EL PUNT. 04.04.10

NOUS DEURES PER ALS DIRECTORS D'ESCOLA I INSTITUT

L'avantprojecte de decret sobre la direcció dels centres educatius públics els atorga més reconeixement i responsabilitats

Directors d'escoles i instituts amb més capacitat de decisió i reconeixement d'autoritat, però també amb més deures i responsabilitats. Aquesta és la conclusió bàsica que es pot extreure de l'avantprojecte de decret de la direcció dels centres educatius públics i del personal directiu professional docent, que ja té un text escrit i que està pendent ara de ser examinat per la comunitat educativa. La columna vertebral del nou decret està força definida, però s'ha d'acabar de perfilar i concretar, amb les aportacions que es portaran a terme des dels centres escolars, associacions de pares i mares d'alumnes i sindicats. Aquest mes d'abril està previst que es facin reunions de directors per debatre el nou decret, que encara no té data concreta per començar-se a aplicar.

Enfortir la direcció dels centres educatius com a requisit per garantir l'autonomia dels centres i assumir responsabilitats que fins ara estaven restringides a la comunitat educativa. Aquests són alguns dels principis que es recullen en el nou decret. Els directors tindran més funcions de representació, de lideratge i de gestió, i una consideració d'autoritat pública. En l'avantprojecte de decret es preveu que els directors assumeixin unes responsabilitats que fins ara quedaven diluïdes i que facin funcions de cap de personal. Pel que fa al salari, tindran complements. Els nomenaments seran per un període de quatre anys, amb possibilitat de renovar el mandat fins a quatre períodes consecutius. I hauran de passar una avaluació de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva, que farà un informe cada quatre anys.

Els canvis que es preparen en les direccions dels centres escolars de Catalunya han fet aixecar veus a favor i en contra. Aquest avantprojecte de decret i el d'autonomia de centres van ser dos dels motius de la darrera vaga convocada pels sindicats, ja que es va considerar que les seves reclamacions no eren escoltades per Educació.

Autoritat pública

En el nou decret que es prepara s'estableix que la direcció té la consideració d'autoritat pública i gaudeix de presumpció de veracitat en els seus informes. En l'exercici de les seves funcions, també és l'autoritat competent per defensar «l'interès superior de l'infant». Els directors poden requerir la col·laboració d'altres autoritats de les administracions públiques per al compliment de les seves funcions. Els inspectors d'educació, que també tenen la consideració d'autoritat pública, han d'adequar la seva actuació al règim d'autonomia dels centres.

Cap de personal

Entre altres qüestions, els directors tindran la funció com a cap de personal, com estableix el nou decret, de seleccionar el personal interí docent per cobrir substitucions temporals en el centre, que no abasten tot el curs acadèmic, entre candidats que hagin accedit a la borsa de treball de personal interí docent.

També poden intervenir, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, en els procediments de provisió per concurs específic i de provisió especial, i formular les propostes de nomenament dels aspirants seleccionats en aquest darrer cas.

Control d'horari

La direcció del centre podrà resoldre sobre les faltes d'assistència i de puntualitat no justificades de tot el personal del centre. A banda de la sanció disciplinària que pugui comportar, els directors hauran de comunicar periòdicament al director dels serveis territorials d'Educació o a l'òrgan competent del consorci d'Educació de Barcelona la part de la jornada no realitzada que determina la deducció proporcional.

La selecció del director correspon a una comissió per a cada centre, es farà un concurs de mèrits i cal que superi un programa de formació.

Més formació

Els candidats seleccionats per a l'exercici de la direcció d'un centre hauran de seguir un programa de formació i el Departament d'Educació haurà de promoure programes de formació permanent. L'avaluació positiva de l'exercici en cada mandat comporta un complement de reconeixement. S'inclou també un apartat amb la condició de directiu professional docent, que podran obtenir els directors que tinguin almenys un període de mandat i que hagin estat avaluats de manera positiva. També cal tenir uns coneixements determinats i superar un procediment d'acreditació.

Avaluació

L'avaluació dels directors serà a càrrec de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, que haurà de concretar els procediments, els indicadors i els criteris per homogeneïtzar les dades i establir, d'acord amb la Inspecció d'Educació, els models i protocols per dur a terme l'avaluació de l'exercici de la direcció. El consell escolar del centre col·laborarà en el procés d'avaluació.

Un equip directiu ha de tenir obligatòriament tres membres: el director, el cap d'estudis i el secretari, i el mínim de mandat serà de quatre anys, que es podran renovar.

Incentius

La persona que ocupi la direcció d'un centre tindrà un reconeixement d'incentius important, que aniran augmentant a mesura que estigui més anys en el càrrec. Hi haurà un complement per lloc de treball, que es calcularà en funció de la dimensió, la complexitat del centre i la diversitat dels ensenyaments impartits. Si cal, el director estarà exempt d'impartir classes. Els directors de carrera podran ascendir en l'administració, tant en l'educativa com en altres departaments. Educació vol incentivar els directors per tal que continuïn com més anys millor als centres.

ENTREVISTA

«Els canvis que hi ha plantejats són positius, però s'han d'acabar de polir»

El director de l'IES Montilivi de Girona és un dels tres representants de les comarques gironines en la junta central de direccions. El 25 de març aquesta junta es va reunir per valorar les novetats que es plantegen des del Departament d'Educació i a partir d'ara està previst recollir suggeriments de directors i claustres per intentar millorar els canvis que es preparen.

–Hi ha algun punt que consideri més polèmic?

–«El que genera molts dubtes és la figura del director professional. No està clar què passa si es decideix tornar a la docència, sobre el fet que es pugui mantenir o no la plaça si es canvia de cos.»

–Considera que cal canviar algun altre apartat?

–«Un dels que em neguitegen és el de triar personal interí per cobrir substitucions. Si això es fa des de les direccions hi podria haver algun favoritisme i crec que això s'hauria de seguir fent com ara, seguint l'ordre de la borsa de treball. També cal establir clarament els càrrecs directius.»

–Quin apartat destacaria com a més positiu?

–«Un d'important és el tema de la formació. Actuament per gestionar un centre calen recursos de lideratge i formació. L'apartat d'avaluació també em sembla positiu, ja que crea una petita pressió que pot fer que es treballi més en funció d'uns objectius. Pel que fa al pla estratègic, s'ha de destacar que la gran majoria de centres ja en tenen i això és molt positiu.»

–Algun altre punt pot comportar millores significatives?

–«És important que els directors siguin considerats autoritats públiques. Cal tenir en compte que els centres han canviat molt pel que fa a nombre d'alumnes i en tasques que es porten a terme. La gestió s'ha complicat i és important reforçar la figura de l'equip directiu.»

–Els sindicats mantenen que els directors tindran molt més poder contractual.

–«Cal dir que només es poden definir les places singulars. A l'IES Montilivi, per exemple, només n'hi ha tres. Són persones que ajuden a tirar endavant aspectes del pla estratègic i estan sota la supervisió del consell escolar. Això continuarà sent així.»

Crítiques dels sindicats, que reclamen modificacions

Els sindicats han manifestat la seva posició contrària a molts dels canvis que es preparen. El portaveu d'USTEC-STE a Girona, Xavier Díez, considera que el nou decret comportarà una pèrdua de pes democràtic de la comunitat educativa, ja que moltes decisions les podrà prendre ara directament el director. «Això pot donar peu a l'arbitrarietat», opina Díez. Josep Maria Anglès, d'ASPEPC-SPS, manté que «es torna enrere». «Els anys vuitanta es va aconseguir un funcionament democràtic dels centres. El director abans era el que manava i ordenava, i ara es vol tornar a aquesta situació.» El secretari general d'Ensenyament de CCOO a Girona, Víctor Sánchez, considera que el model que es defensa des d'Educació «no fomenta el treball en equip». Fonts d'UGT també han manifestat una posició contrària al decret. Els sindicats encara confien que es podran modificar apartats que consideren que poden comportar una marxa enrere per als centres educatius.

[*inici*](#)

EL PERIODICO. 05.04.10

ELS ALUMNES DE PRIMÀRIA S'EXAMINARAN D'ANGLÈS PER PRIMERA VEGADA AL MAIG

La prova avaluarà la comprensió oral i escrita de més de 65.000 escolars

Les proves de sisè de primària inclouran aquest any per primera vegada un examen de llengua estrangera, generalment d'anglès, que se sumaran a les avaluacions de castellà, català i matemàtiques d'aquest examen al maig. Segons l'ordre publicada per la Conselleria d'Educació al Diari Oficial de la Generalitat, la prova d'anglès examinarà la comprensió oral i escrita dels alumnes, mentre que en català i castellà també s'avaluarà l'expressió escrita. La prova d'anglès consistirà en un listening i un text, amb respostes tipus test sobre la seva comprensió.

Competències bàsiques

Els exàmens, que posaran a prova més de 65.000 alumnes, tindran lloc els dies 5 i 6 de maig a tots els centres catalans, amb el fi de donar a conèixer a l'Administració el nivell de competències bàsiques dels estudiants al finalitzar la primària i abans d'afrontar la secundària. Els resultats d'aquests exàmens no tindran cap repercussió en les notes dels alumnes, encara que les seves famílies sí que coneixeran el nivell de l'alumne en relació amb la mitjana del col·legi i la mitjana catalana.

[*inici*](#)

AVUI. 06.04.10

ADOLESCÈNCIA PACTADA

Els experts aconsellen als pares que en lloc d'imposar, negociïn amb els seus fills | Tot i que és una època de canvis físics i psicològics, no té per què ser conflictiva

"És que està en plena adolescència...". Massa sovint s'utilitza aquesta frase per justificar segons quines actituds. I és que l'adolescència no té per què ser conflictiva. O, almenys, no té per què ser-ho tant com sovint es presenta. L'actitud dels pares pot ser determinant per evitar que una etapa de canvi es converteixi en un problema de convivència familiar.

"Els generadors del conflicte són els adolescents, però ho fan com a part del seu procés evolutiu, els pares han d'entendre-ho i assumir-ho amb naturalitat", explica el vicedegà del Col·legi de Psicòlegs de Catalunya i expert en adolescència, Andrés González. L'investigador de la Universitat de Girona expert en temes de qualitat de vida, Ferran Casas, hi està d'acord: "La subjectivitat de molts adults fa que vegin l'adolescència com a etapa conflictiva".

Canvi no vol dir conflicte

"El procés biològic i psicològic de canvi es dona sempre però en altres societats no se li dona aquesta importància, en certa manera l'adolescència és un invent de les societats avançades", afirma González. I és que, de fet, l'adolescència no és res més que una etapa vital en què la velocitat de maduració és molt alta. De fet, a part dels dos primers anys de vida, és el moment en què madurem més ràpidament.

L'adolescent viu canvis físics i psicològics importants: s'allarguen els braços i les cames, apareix pèl, els nois canvien la veu, arriba la menstruació, sovint augmenten de pes i tenen problemes de pell com l'acné, entre d'altres.

Els canvis físics són molt evidents, però hi ha també altres canvis importants: "Els adolescents assoleixen un cert nivell d'independència psicològica, però tenen una gran inseguretat i l'autoestima molt baixa, no es troben a gust enlloc, consideren que són el centre de tot, es rebel·len contra les normes i el grup influeix molt en ells", explica González.

"Jo diria que un cert conflicte és inevitable perquè estan a cavall de la infància i l'adulthood, i això per si sol ja és una situació conflictiva", indica la responsable del Grup de Mediació Familiar del Col·legi de Psicòlegs, Núria Mestres. Però matisa que aquest procés evolutiu "no té per què ser explosiu" ni desencadenar una situació problemàtica que vagi més enllà d'alguna discussió familiar.

Pactar els límits

La clau està en el diàleg, la negociació i el pacte, i són els adults, principalment els pares, els que han de dirigir la situació. "La tendència de qualsevol adolescent sempre és la independència respecte als pares i l'aconseguirà segur; pretendre imposar límits és una batalla perduda", afirma el vicedegà del Col·legi de Psicòlegs. Cal "pactar" els límits però tenint clar que "el pacte no és entre iguals, els pares no són col·legues, i a vegades hauran d'imposar", matisa.

Mestres hi coincideix: "És molt important que els pares destrüïn el que és important i que per tant no admet cessions, del que no ho és tant".

Segons els experts, pactar pot ser en molts casos la clau per evitar un distanciament: "No servirà de res obligar-lo a arribar a casa a les nou -exemplifica González- si els seus amics poden arribar a les onze, perquè li serà més difícil dir davant del grup que ha de marxar que no pas barallar-se amb els pares".

"Mantenir l'autoritat perquè sí, moltes vegades no ens en dona més sinó que ens la fa perdre", afegeix Mestres. Però no és fàcil, ja que pactar implica flexibilitat per part dels pares i compromís per part dels fills.

Pares desbordats

"Els pares haurien d'interessar-se més per entendre el món des de la perspectiva dels seus fills", diu Ferran Casas, expert de la UdG, i això implica "temps per poder parlar, del que sigui, però parlar".

La poca conciliació entre la vida familiar i laboral ho dificulta, però, per si això no fos prou, els pares sovint eviten alguns temes de conversa, justament els que més agraden als fills: "En un estudi vam detectar que molts pares i mares ni jugaven ni parlaven de videojocs amb els seus fills per desconeixement del tema i per por de fer el ridícul", diu Casas. "Hi ha hagut un trencament de la concepció tradicional del que és un nen -el que sap menys que un adult-, però aquesta idea segueix sent a l'imaginari col·lectiu", constata.

Els adults es veuen desbordats en un país en què els joves viuen de cara a les noves tecnologies i dominen eines que ells no coneixen. Casas recomana als pares que s'apropin a aquest món des d'un punt de vista ampli: "Amb internet hi ha riscos i oportunitats. No cal només parlar dels riscos".

ELS JOVES ESTAN MÉS TEMPS DAVANT D'UNA PANTALLA QUE AMB LA FAMÍLIA

Els menors passen només un 10% del dia amb adults | Un 70% usen les xarxes socials i el correu electrònic per comunicar-se amb els amics

Comunicar-se amb els seus amics, escoltar música, jugar, mirar la televisió, informar-se sobre l'actualitat, buscar feina o buscar informació sobre els estudis són només algunes de les activitats que els adolescents fan davant de la pantalla de l'ordinador. I tot això ho fan mentre miren la televisió o mentre fan altres activitats. Passen la majoria del temps davant de la pantalla i només un 10% del dia amb els seus familiars adults.

La capacitat dels joves per al multitasking i el seu interès per tenir-ho tot, i gratis, són alguns dels aspectes que destaca l'estudi Outlook Teens 2010, finançat per Esade i el departament d'Economia de la Generalitat. L'estudi s'ha fet a partir de 1.200 entrevistes a adolescents de l'Estat i 7.400 enquestes interactives a nois i noies del Brasil, els Estats Units, França, el Japó, Mèxic, el Regne Unit i la Xina.

Segons l'estudi, un 68% dels nois i noies d'entre 12 i 19 anys es comuniquen habitualment per correu electrònic i freqüentment xarxes socials. Les dades presentades per l'Agència Catalana de Consum fa unes setmanes reafirmen el pes de la tecnologia: un 92% dels joves tenen mòbil i uns 30.000 nens d'11 i 12 anys tenen perfil a Facebook.

"El seu oci és majoritàriament tecnològic", conclou l'estudi, que assegura que de cara al 2020 hi haurà "50.000 milions de dispositius multiusos interconnectats al món" que permetran tenir mobilitat, connectivitat i ubiqüitat totals. És per això que els adolescents passaran cada vegada menys temps en família -només un 5% del dia- i dedicaran més temps a navegar per internet, amb una tecnologia que els permetrà comprar i treballar des de casa, a més de divertir-se i relacionar-se.

Tot i aquesta eufòria tecnològica, l'informe també reflecteix una certa desconfiança per part dels adolescents. Malgrat que l'ús de les xarxes socials és majoritari (68%), només un 16% asseguren que en un futur confiaran en la informació que rebí a través d'aquestes xarxes. I gairebé la meitat dels adolescents enquestats (43%) creuen que quan siguin més grans no compraran gaire per internet perquè no es fiaran ni de la forma de pagament ni de l'entrega del producte.

Tot i això, internet seguirà tenint molt de pes: un 75% dels adolescents d'avui creuen que de grans l'utilitzaran per informar-se de diferents productes. A més, asseguren que utilitzaran la xarxa per llegir diaris digitals i mirar programes de televisió.

[inici](#)

EL PUNT. 03.04.10

ENTREVISTA A IMMA FUYÀ NOVA PRESIDENTA DE LA FAPAC A CATALUNYA

«EL NOU CALENDARI HA D'INCLoure UNA OFERTA D'ATENCIÓ ALTERNATIVA ALS NENS»

La presidenta de la Fapac manté que les associacions de pares i mares haurien de poder fer menys de gestors del dia a dia per poder participar més en les normatives i en l'educació

Imma Fuyà, nascuda a Llagostera i presidenta durant quatre anys de la Federació d'Associacions de Mares i Pares d'Alumnes (Fapac) a les comarques de Girona, ha estat nomenada presidenta de la Fapac a Catalunya. Fuyà assumeix la responsabilitat d'una entitat que té actualment 1.950 associacions federades, que representen el 81% de les que hi ha als centres d'educació infantil, primària i secundària del conjunt del territori.

–Com enfocarà el nou càrrec?

–«Amb una junta molt potent i amb molta il·lusió. Volem traslladar el model d'acció territorial que tenim a les comarques gironines al conjunt de Catalunya i donar serveis més personalitzats a les AMPA.»

–Quines seran les prioritats?

–«Potenciar els serveis i fer arribar la informació de manera ràpida a tothom. També volem estendre el projecte de dinamitzadors d'AMPA, que són els que treballen les associacions en xarxa, i volem impulsar projectes comuns.»

–Com valora l'actual situació de canvis en el sistema educatiu?

–«Amb molta expectativa. La Fapac vol participar en els decrets que es preparen.»

–Què en pensa, del nou calendari escolar?

–«Estem d'acord a esponjar el període de vacances, sempre que no siguem les famílies les que hàgim de gestionar la setmana de vacances, sinó que aquesta sigui resolta amb ofertes per atendre els nens, per a les famílies que ho necessiten.»

–Comportarà més problemes per a l'organització familiar?

–«Crec que seran els mateixos que ara en èpoques similars de vacances escolars.»

–Què n'opina, del nou decret de direcció de centres que es vol impulsar?

–«Cal analitzar-lo amb detall. A la Fapac hem fet una distribució de tasques i d'aquesta manera podrem fer una anàlisi i una valoració acurades dels diferents temes.»

–La introducció dels ordinadors als centres escolars funciona?

–«Hi ha llocs que sí i altres que no. Estem d'acord que cal obrir-se a les noves tecnologies, però sense deixar de banda el bolígraf, i amb eines adequades per tirar endavant el projecte.»

Places als centres

–La Fapac ha presentat un recurs al procés de preinscripció. Què es demana?

–«És el tercer any que es presenta. Es demana una garantia de distribució d'alumnes.»

–La millora dels mecanismes d'admissió d'alumnes és un dels temes prioritaris que inclou l'agenda de treball de la nova junta. Com es poden millorar aquests mecanismes?

–«Fent una reserva adequada de places i un repartiment equilibrat d'alumnes. L'administració no ha de crear escoles gueto.»

–Com s'han d'enfocar les solucions pel que fa al tema de la segregació escolar?

–«Hem elaborat un manifest en aquest sentit i volem que s'hi impliquin altres agents de la societat catalana.»

–S'han fet diverses vagues en dos anys. Com ho veu?

–«Crec que hi ha altres maneres per donar a conèixer les posicions contràries. Sindicats i administració han de dialogar i aprendre a parlar el mateix llenguatge.»

–Reclamen que les AMPA deixin de ser gestors i passin a ser actors de ple de la comunitat educativa.

–«Pensem que no hem de solucionar problemes que pertocuen a altres. Ara hem de gestionar moltes coses i no tenim temps d'implicar-nos més en els processos educatius, fer propostes i participar en les normatives per poder contribuir al màxim en l'educació dels fills.»

[inici](#)

EL PAIS. 06.04.10

ENTREVISTA: GIANNI VATTIMO Filósofo

"LOS DOCENTES SON EMPLEADOS DEL ESTADO, NO MISIONEROS"

El filósofo italiano de moda Gianni Vattimo, turinés de 74 años y eurodiputado, se declara de parte de los profesores en cualquier cuestión. Pasó recientemente por Madrid para participar en el Congreso de Hermenéutica Razón de interpretar I. Medio siglo de verdad y método, organizado por la Universidad Autónoma de Madrid (UAM), la Universidad Nacional de Enseñanza a Distancia (UNED) y el Instituto Italiano de Cultura, entre otros. Allí habló, en su conferencia Retorno a Marx, vía Heidegger, del arte de la negociación y el consenso en tiempos de crisis. Buen momento para pedirle su opinión sobre temas candentes en España como el pacto educativo o la llegada del plan Bolonia a la Universidad.

Pregunta. ¿Qué opina de la discusión sobre el Pacto educativo en España?

Respuesta. El pacto educativo me parece útil si se acuerda una estructura de escuela más funcional, y muy peligroso si versa sobre los contenidos. No funcionaría. El Estado no tiene la tarea de establecer los contenidos, sino el marco en el cual la educación progresa, debe garantizar que la escuela tenga buena organización, financiación, buenas bibliotecas, profesores bien formados y bien pagados, asegurar una gran libertad en la enseñanza y garantizar estar al nivel de otros países. Es verdad que esto es bastante vago, pero hay criterios internacionales bastante evidentes respecto a la competencia matemática o química de los alumnos. Es fundamental que el pacto educativo no incluya una alusión a los contenidos específicos de la enseñanza.

P. En España nos hemos encontrado con un nivel muy alto de fracaso escolar, con una falta de motivación en profesores y alumnos, y a la hora de buscar razones se echan la culpa unos a otros, los profesores a los padres, los padres a los profesores, y los alumnos a todos. ¿Es posible una solución con este pacto?

R. Si, lo comprendo. Los profesores de ahora no son malos, pero se sienten muy poco motivados. Tienen muy poco prestigio social, debido a los salarios, a la imagen de la escuela en la sociedad. Se la ve como un pequeño jardín zoológico donde guardar los niños, y hasta cierto punto, a los adolescentes. Hay muchas cosas que limitan la autoridad de los docentes. Esto se remedia con salarios mejores y cursos de actualización continua de los docentes. Quizá soy demasiado economicista y materialista, pero empezaría de este nivel y después se verá lo que pasa. Pero lo que se ve ahora es que, además de todo esto, tienen que ocuparse demasiado de la organización. Los profesores de secundaria están siempre comprometidos en reuniones, grupos, que tienen que servir a la educación, pero sirven a la deseducación de los profesores. Claro, esto lo dice alguien que está de parte de los docentes, pero si tuvieran más tiempo y posibilidades de ponerse en contacto con la actualidad, de pasar un periodo en el extranjero, podrían ganar prestigio y dárselo a la enseñanza. Esto es algo que se discute ahora en Europa. Renovar el cuerpo docente a través de una internacionalización. No se debe imaginar al docente como un productor de tecnología. Un educador debe tener tiempo de ocio; de hecho, el origen etimológico de "escuela" viene de ocio, lo contrario del negocio. Lo que no puede ser es que los mejores profesores, que son empleados del Estado, sean como misioneros.

P. ¿Quiere decir que los docentes están poco considerados por sus bajos salarios, porque en esta sociedad se admira a los que más ganan?

R. Sí, es importante esto. Se necesitaría un crecimiento de los salarios y la formación continua. Y si en las universidades se tienen en cuenta las publicaciones de los docentes, sus investigaciones, esto se podría imaginar también para la secundaria. En la escuela se reproducen los roles de la sociedad. Pero imaginemos el instituto griego o al alumno latino de la antigua Roma. El estudiante era el hijo de una familia rica. Ahora tenemos una escuela de masas que necesita una formación de prestigio, pero se han olvidado de los profesores. Además, se podrían utilizar los nuevos instrumentos técnicos para facilitar la enseñanza. Aprender de memoria no es necesario porque existen los ordenadores, Internet. Se libera un poco de tiempo para una relación más humana entre docentes y estudiantes. Yo di clases en una escuela secundaria de obreros, seis años, y me gustaba lo que enseñaba y los estudiantes, ellos aprendían bastante, creo que fue una experiencia positiva para ellos y para mí.

P. Y respecto al plan Bolonia, ¿qué piensa usted?

R. Bolonia me parece un problema porque en muchos territorios el plan de los tres cursos más dos [la carrera más máster] creo que no ha funcionado. Todos los docentes que conozco están en contra de esta medida, incluso un poco los estudiantes. Además, hay materias en las que no vale.

P. ¿Es también una cuestión económica, en su opinión?

R. A mí esto me parece un error, simplemente. Ha sido inspirado por una idea de homologación de la instrucción superior poco eficaz, no me parece útil. Y claro que es un problema económico, imaginemos a alguien que no puede permitirse cinco años de estudio. Después de tres años no puede salir de las universidades con una formación, no puede hacer nada. Se trata de permitir que mucha gente estudie los cinco años. Pero parece que no sabemos nada de educación.

[inici](#)

3-24.CAT. 06.04.10

L'AUTISME ES QUINTUPLICA EN 10 ANYS A CATALUNYA

Els casos d'autisme atesos en centres de salut mental infantil i juvenil de Catalunya s'han multiplicat per cinc en una dècada, segons dades corresponents al 2008, fetes públiques per la conselleria de Salut de la Generalitat coincidint amb el Dia Internacional de l'Autisme. Segons el departament, cal atribuir aquest augment a una millor detecció de la malaltia per part dels professionals i les famílies; a l'avanç de les tècniques de diagnòstic, i a l'ampliació de l'espectre de trastorns que es relacionen amb l'autisme a escala internacional. Les famílies de nens autistes reclamen més suport psicològic als malalts i la possibilitat que puguin anar a escoles ordinàries.

Pares de nens amb autisme i síndrome d'Asperger han constituït una nova associació de familiars i persones afectades, TEAdir, que reclama més suport psicològic als malalts i la possibilitat que puguin escolaritzar-se als centres escolars ordinaris. La seva voluntat és obrir el debat sobre el tractament actual que reben aquestes persones, únicament des de la suposada evidència científica, i que siguin els pares els que puguin escollir el tractament que consideren més adequat per als seus fills.

Coincidint amb la celebració del Dia Internacional de l'Autisme, TEAdir demana que es respecti la pluralitat dels tractaments clínics i pedagògics que hi ha, i que es dissenyi un tractament global des de l'ambulatori i els centres de dia. Reclamen, a més, com a associació que s'inclouï l'escolaritat específica en les diferents etapes, espais per a temps lliure, i la possibilitat de residències i places hospitalàries per als casos més greus d'autisme. També demanen millores en l'abordatge de l'autisme i que es promogui la creació d'institucions per al tractament d'aquesta malaltia, des de l'àmbit educatiu i sociosanitari, i especialment des de l'atenció residencial.

Les taxes d'autisme i trastorn d'Asperger en el conjunt de l'Estat espanyol són del 8 per 10.000 en nens de 0 a 4 anys; del 3,5 per 10.000 en nens de 5 a 9 anys, i de l'1,4 per 10.000 en el grup de 10 a 14 anys, segons un estudi espanyol del 2008. L'autisme i trastorns afins afecten la infància i causen dificultats de comunicació, socialització i conducta.

La Generalitat treballa en millores

L'Agència d'Avaluació de Tecnologies i Recerques Mèdiques (AATRM) està ultimant un pla integral d'atenció a l'autisme que preveu definir mesures per millorar la detecció i intervenció precoç; afinar el diagnòstic, i millorar l'avaluació de necessitats i el tractament especialitzat, entre altres.

En el marc del pla director de salut mental i addiccions, la conselleria treballa en aspectes com la formació de nous especialistes; la millora de l'atenció en salut mental des de l'atenció primària, i el desplegament del programa d'atenció específica a nens i joves amb trastorns mentals greus. Alhora, posa en marxa programes de suport especialitzat per a centres d'educació especial i unitats de suport.

Sensibilització en blau

Edificis públics d'arreu del món, des de l'Empire State Building de Nova York; la CN Tower de Toronto; la Kingdom Tower de Riyadh, a l'Àrabia Saudita; la Bell Tower de l'australiana ciutat de Perth, o la nostra barcelonina torre Agbar es van il·luminar en blau la passada nit per donar suport a la conscienciació sobre l'autisme. Els impulsors de la campanya també proposen vestir-se de blau durant la jornada internacional de l'autisme, així com escriure els missatges de correu electrònic o els posts en blogs amb aquest color.

[inici](#)

3-24.CAT. 06.04.10

LA GENERALITAT DEIXARÀ DE SUBVENCIONAR LES ESCOLES TALLER A PARTIR DEL JUNY

Catalunya deixarà de tenir escoles taller. Actualment més de 3.000 joves hi adquireixen coneixements de l'Educació Secundària, aprenen un ofici i cobren el 75% del salari professional. Però a partir del juny, el Departament de Treball deixarà de subvencionar-les perquè considera que el seu model està basat en la construcció i s'ha quedat obsolet. Els 1.000 professionals que hi treballen estan inquietos pel seu futur i, sobretot, pel dels alumnes.

Les escoles taller de Catalunya seran història en uns mesos. Aquests centres estan adreçats a joves menors de 25 anys que, durant dos anys, tenen la possibilitat d'adquirir alguns dels coneixements de l'Educació Secundària mentre treballen. Els alumnes aprenen un ofici, cobren el 75% del salari mínim interprofessional i adquireixen experiència per exhibir al seu currículum. A més, en aquests centres, també aprenen actituds de comportament.

Aquest sistema, però, s'acabarà aviat ja que el Departament de Treball no concedirà més subvencions per a les escoles taller a partir del juny. El departament que dirigeix Mar Serna considera que les escoles taller han quedat obsoletes, que estan massa basades en la construcció i que hi haurà alternatives millors. Treball preveu posar en marxa un nou programa, que s'està acabant de polir i que arribarà a més de 6.000 joves, més gent que la que assisteix a les escoles taller.

La decisió de la Generalitat ha provocat incertesa entre els treballadors, els alumnes i les persones que volien trobar una oportunitat laboral a partir de les escoles taller, que asseguruen que ningú els hi ha explicat de forma clara les alternatives.

[inici](#)

EL PAIS. 05.04.10

EL FUTURO DE LAS HUMANIDADES

Hace medio siglo C. P. Snow, físico y novelista británico, pronunció una conferencia sobre Las dos culturas y la revolución científica, que produjo un gran revuelo. Distinguía en ella entre dos culturas, la de los científicos y la de los intelectuales, que venían a coincidir con dos ámbitos del saber: Ciencias y Humanidades. A juicio del conferenciante, los intelectuales gozaban de un mayor aprecio por parte del público y, sin embargo, eran unos luditas irresponsables, incapaces de apreciar la revolución industrial por no preocuparse por la causa de los pobres.

Hoy las cosas han cambiado radicalmente. Jerome Kagan, emérito de la Universidad de Harvard, vuelve al tema en The Three Cultures y, además de añadir la cultura de las Ciencias Sociales, diagnostica el declive de las Humanidades. Naturalmente, cabría discutir todo esto, porque es discutible, pero hay al menos dos afirmaciones que urge abordar: ¿es verdad que las Humanidades están en decadencia?, ¿es verdad que quienes las tienen por oficio son incapaces de interesarse por la causa de los menos aventajados y de apreciar el progreso científico? La respuesta no puede ser en ambos casos sino "sí y no".

En lo que hace a las razones del sí, serían al menos tres.

Por una parte, el harakiri practicado por sedicentes humanistas, empeñados en asegurar que cualquier ciudadano corriente puede ser historiador, filólogo, filósofo o crítico literario sin tener que pasar por un aprendizaje ad hoc, cuando lo cierto es que estos saberes cuentan con vocabularios específicos, con métodos propios de investigación, con un bagaje de tradiciones históricamente surgidas que es preciso conocer para dar mejores soluciones a los problemas actuales.

Una segunda razón para creer en el declive de las Humanidades procede del afán imperialista de algunos científicos, incapaces de asumir que hay formas de saber complementarias, empeñados en explicar la vida toda desde la comprobación empírica, sea desde la economía o desde las neurociencias. Los buenos científicos saben que sus explicaciones y predicciones tienen un límite, y que las interpretaciones son harina de otro costal, no digamos ya las orientaciones sobre cómo se debería obrar. Pero los otros prometen lo que no pueden dar y no dudan en instrumentalizar a su servicio el aprecio que ha conquistado la buena ciencia.

Y, por último: las Humanidades -se dice- contribuyen muy poco a la economía de un país. De donde se sigue que invertir en ellas no parezca ser rentable, sea en docencia o en investigación, que el I+D+i parezca ser cosa de ciencias y tecnologías. Si a ello se añade la dificultad de comprobar la calidad de la producción humanística, el futuro de las Humanidades se ennegrece. Y, sin embargo, esto es radicalmente falso, y aquí empiezan las razones del "no". A cuento de la crisis económica distintos foros se han preguntado qué hacer y una de las medidas en las que hay un amplio acuerdo es la necesidad de incrementar la productividad formando buenos profesionales, cuidando los recursos humanos, de los que siempre se ha dicho -aunque no sé si alguien se lo cree- que forman el más importante capital de un país. ¿Qué tipo de profesionales podrían ayudarnos a salir del desastre?

Podrían ayudarnos los auténticos profesionales, que son buenos conocedores de las técnicas, pero no se reducen al "hombre masa" del que hablaba Ortega, sino que tienen sentido de la historia, los valores, las metas; son ciudadanos implicados en la marcha de su sociedad, preocupados por comprender lo que nos pasa y por diseñar el futuro, marcando el rumbo de la evolución. A su formación pertenece de forma intrínseca ser ciudadanos preocupados por el presente y anticipadores del futuro: no es un "algo más" que se añade a su capacidad técnica, sino parte de su ser. Pero para formar a ese tipo de gentes será preciso cultivar la cultura humanista, que sabe de narrativa y tradiciones, de patrimonio y lenguaje, de metas y no sólo medios, de valores y aspiración a cierta unidad del saber. De esa intersubjetividad humana, de ese ser sujetos que componen conjuntamente su vida compartida.

Por si faltara poco, se van estrechando los lazos entre humanistas y científicos, practicando una auténtica transferencia del conocimiento, que no es sólo cosa de patentes. En comisiones, proyectos de investigación y publicaciones aumenta el trabajo interdisciplinar, porque los problemas desbordan las respuestas de una sola especialidad. Y en ese trabajo conjunto un tema estrella es, y todavía tiene que ser más, la causa de los pobres. Bueno sería que las universidades hibridaran su profesorado y especialistas de distintas culturas impartieran las clases de cada grado para lograr una formación integral.

De todo ello resulta que la necesidad de las Humanidades no decae, sino que aumenta, y no sólo porque nos ayudan a vivir nuestra común humanidad con un sentido más pleno, sino porque incrementan esa soñada productividad que tiene su peso en euros. Ojalá las Jornadas sobre las Humanidades en España y en Europa, que se celebran a cuento de la convergencia europea, sean un impulso en este sentido.

[inici](#)

EL PERIODICO. 05.04.10

ELS MESTRES BRITÀNICS PODRAN RECÓRRER A LA FORÇA EN SITUACIONS PROBLEMÀTIQUES

El ministre d'Escoles vol eradicar el mite del "no contacte" amb els alumnes

Els mestres britànics podran usar la força per posar fi a les baralles als col·legis o controlar alumnes que es portin malament o pertorbin el desenvolupament de les classes, d'acord amb les noves directrius publicades pel Govern.

El ministre d'Escoles, Infància i Famílies, Ed Balls, ha donat a conèixer aquest codi de conducta abans de comparèixer davant l'assemblea dels principals sindicats d'educadors del país, reunits aquests dies al nord d'Anglaterra.

Balls espera que la llum verda per fer un ús raonable de la força contribueixi a posar fi a una cultura en què els professors sovint es troben sense autoritat per fer front a situacions difícils.

Temor a represàlies

Encara que ara els mestres ja tenen la potestat d'utilitzar la força per contenir, no per castigar, el mal comportament, molts no s'atreveixen a fer-ho per por de "represàlies", ha admès el ministre laborista. La idea que les escoles han de tenir normatives de "no contacte" amb l'alumne és "un mite" que aquest codi aspira a eradicar, ha afegit.

Els professors podran recórrer a la força física en defensa pròpia, per prevenir que els alumnes es facin mal entre ells o facin malbé els materials, quan contínuament es portin malament i interrompin la classe o si desobeeixen constantment.

Ajuda en cas de necessitat

"Aquesta guia els vol ajudar a no tenir por d'usar les seves competències quan sigui necessari", ha afirmat el titular d'Escoles.

En vigílies que comenci la campanya electoral al Regne Unit, Balls també ha assegurat avui que el Govern laborista seguirà invertint en educació i gastarà un 2% més per alumne, davant la perspectiva de serioses retallades si guanya el Partit Conservador.

Prohibit pegar i insultar

A Espanya, els docents tenen prohibit pegar els alumnes i només poden fer servir la força, sense donar cops, en casos molt excepcionals (per exemple, quan en una baralla s'ha de subjectar algun dels estudiants implicats). Tampoc se'ls permet agredir verbalment els estudiants. Si un alumne no vol sortir de l'aula quan se l'expulsa, s'avisava l'equip directiu. Si tot i així s'hi nega, es truca als pares i, en última opció, a la força pública (els Mossos o la guàrdia urbana).

[inici](#)